Lieta Nr.K73-0977-24/5
ECLI:LV:ZRT:2024:0709.19520021224.1.S

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2024. gada 9.jūlijā

Zemgales rajona tiesa:
tiesnese I.Freimane,
piedaloties prokurorei U.G.Zelčai-Vuškānei,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269. panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

Novērtējusi iztiesāšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa

konstatēja

[1] /pers. A/ izdarīja uzbrukumu varas pārstāvim sakarā ar tā likumisku dienesta darbību šādos apstākļos:

2024. gada 17. janvārī plkst. 9.37 pēc saņemtā izsaukuma par iespējamu konfliktu /amats/ /pers.B/, pildot savus dienesta pienākumus, vērstus uz sabiedriskās kārtības nodrošināšanu un likumpārkāpumu novēršanu, kopā ar /amats/ /pers. C/ ieradās daudzdzīvokļu namā /adrese/. 2024. gada 17. janvārī plkst. 9.38 Valsts policijas darbinieki /pers. B/ un /pers. C/, ieejot pa dzīvokļa Nr. /numurs/atvērtajām durvīm, tajā sastapa /pers. A/, kurš ar rokām bija satvēris citu personu un draudēja tam ar fizisku izrēķināšanos. Ņemot vērā, ka /pers. A/ bija agresīvi noskaņots, /amats/ /pers. B/ pavadīja /pers. A/ ārā no dzīvokļa Nr. /numurs/uz dienesta automašīnu, lai noskaidrotu notikuma apstākļus un /amats//pers. C/ dzīvoklī varētu netraucēti aprunāties ar otru konfliktā iesaistīto personu. Iznākot no kāpņu telpas pagalmā, /pers. B/, turot /pers. A/ roku, pavadīja viņu uz dienesta automašīnu. /pers. A/, būdams neapmierināts ar /pers. B/ likumīgajām darbībām, kļuva agresīvs un dusmu vadīts izrāvās ārā no /pers. B/ satvēriena un nolūkā uzbrukt /pers. B/ ar rokām viņu grūstīja. Uz /pers. B/ aicinājumu pārtraukt pretdarbību /pers. A/ nereaģēja un turpināja izrauties no /pers. B/ satvēriena. Pēc tā /pers. A/ 2024. gada 17. janvārī plkst. 9.44 tīši norāva /pers. B/ dienesta apģērbam piestiprināto ķermeņa kameru */nosaukums/*Nr. /numurs/un aizmeta to prom. Ņemot vērā, ka /pers. A/ turpināja uzbrukt /pers. B/, ieķeroties tam dienesta apģērbā, /pers. B/ pret /pers. A/ 2024. gada 17. janvārī plkst. 9.45, turot viņu satvērienā, pielietoja speciālo cīņas paņēmienu metienu pār gurnu un viņš tika nogāzts ar vēderu pret zemi, /pers. B/ roka bija aplikta ap /pers. A/ ķermeņa augšdaļu. /pers. A/, būdams neapmierināts ar /pers. B/ likumīgām darbībām, nolūkā turpināt uzbrukumu /pers. B/, tīši parāva /pers. B/ labo roku uz priekšu. Tā rezultātā /pers. B/ sajuta asas un stipras sāpes pleca apvidū. Turpinot uzbrukt /pers. B/, /pers. A/ spārdījās, mēģināja iekost /pers. B/ kreisajā plaukstā. Tā rezultātā /pers. B/ pret /pers. A/ pielietoja speciālo līdzekli piparu asaru gāzes baloniņu, iepūšot to viņam sejā. Taču /pers. A/ turpināja izvairīties no /pers. B/ satvēriena, kā rezultātā /pers. A/ tika ievietots dienesta automašīnas aizturēto nodalījumā. Tādējādi /pers. A/ izdarīja uzbrukumu varas pārstāvim sakarā ar tā likumisku dienesta darbību.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 269. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu atzina un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais savu vainu atzina, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai piekrita visi procesa dalībnieki un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu.

Tiesa secina, ka apsūdzētā /pers. A/ darbības pirmstiesas kriminālprocesā pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas un viņa vaina pierādīta.

[3] Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta klasifikāciju apsūdzētais /pers. A/ izdarīja smagu noziegumu.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu tiesa atzīst noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

[4] Apsūdzētais /pers. A/ iepriekš tiesāts, pēdējo reizi – ar Rīgas rajona tiesas /datums/spriedumu pēc Krimināllikuma 174.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem, ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas /datums/lēmumu ar Rīgas rajona tiesas /datums/spriedumu neizciestais sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 54 dienām, sods izciests /datums/No TIS redzams, ka ar Tukuma rajona tiesas /datums/spriedumu notiesāts pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, 180.panta otrās daļas, 132.panta, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 8 gadiem 6 mēnešiem 5 dienām, ar policijas kontroli uz 3 gadiem, atbrīvots pēc soda izciešanas /datums/, un tas veido noziedzīgā nodarījuma recidīvu. Kriminālprocesā Nr./numurs/viņam piemērots drošības līdzeklis apcietinājums. Strādā gadījuma darbus, apgādībā 2 nepilngadīgi bērni.

Pēc paša apsūdzētā /pers. A/ vārdiem, savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo, strādā gadījuma darbus celtniecībā.

[5] Tiesa uzskata, ka Krimināllikumā noteiktā soda mērķa sasniegšanai, tas ir, lai vainīgā persona tiktu sodīta par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un lai tiktu panākts, ka notiesātais un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, ievērojot noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, personību, veselības stāvokli, attieksmi pret sodu izciešanu, un likumpārkāpumu izdarīšanas turpināšanu pēc soda izciešanas, kas liecina par nevēlēšanos socializēties, apsūdzētajam /pers. A/ sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā, kas sekmēs soda mērķa sasniegšanu.

[6] Vienlaikus tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais /pers. A/, piekrītot iespējai neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, paātrināja krimināltiesisku attiecību noregulējumu, proti, izmantoja savas Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā norādītās tiesības uz sadarbību un

izvēlējās vienkāršāka procesa veidu. Šis apstāklis pastiprina apsūdzētā savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, bet nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli (skat. *Augstākās Tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 21.aprīļa lēmums lietā SKK - 232/2008*).

[7] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu apsūdzētajam /pers. A/ soda izciešanā ieskaitāms: aizturēšana no 17.01.2024 plkst.9.43 līdz 18.01.2024 plkst.19.50, kas atbilst 2 brīvības atņemšanas dienām, un apcietinājums no 09.07.2024 līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[7.1] Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē, un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts. Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta ceturto daļu, 241.panta trešo daļu, sprieduma izpildes nodrošināšanai, apsūdzētajam /pers. A/ drošības līdzeklis grozāms uz apcietinājumu un atstājams līdz spriedums stāsies spēkā, savukārt papildus drošības līdzeklis atceļams.

[8] Tiesa secina, ka lietā cietušā /pers. B/ pieteiktā morālā kaitējuma kompensācija 1800 *euro* apmērā ir pamatota un apmierināma saskaņā ar Civillikuma 1635.panta nosacījumiem.

[8.1]Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu, katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ar morālo kaitējumu tiek saprastas fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

[8.2] Cietušais /pers. B/ norādīja, ka uztur morālo kaitējumu 1800 *euro* apmērā, jo tika grauts policijas darbinieka prestižs, /pers. A/ aizturēšanas laikā sajūta asas, stipras sāpes pleca apvidū.

Tiesa uzskata, ka nosakot morālā kaitējuma kompensāciju ir jāievēro samērīguma princips saistībā ar konkrēto noziedzīgo nodarījumu, vienlaicīgi atzīst, ka ar kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina.

Noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļi un cietušā /pers. B/ pārdzīvojumi notikušā sakarā, izjūtot fiziskas sāpes, nenoliedzami sagādā morālās ciešanas, uz kuru kompensāciju viņam ir tiesības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu, Civillikuma 1635.pantu. Tiesa, ievērojot morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, uzskata, ka šajā gadījumā 700 *euro* ir samērīga summa cietušajam nodarītā morālā aizskāruma dziļumam, kā arī pilda prevencijas funkciju.

[9] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta 7^2.daļu, 368.pantu no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi 60 *euro* – samaksa par alkohola koncentrācijas konstatēšanai veikto pārbaudi, nosakot termiņu sprieduma labprātīgais izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, iemaksājot to: piedzinējs: Valsts policija, saņēmēja iestādē: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV28TREL1060141011200, maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi, saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanai veikto pārbaudi krimināllietā Nr.19520021224.

[10] Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu, un DVD+R disks ar informāciju glabājams kopā ar krimināllietu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 520. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 52.pantu soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanu no 2024.gada 17.janvāra plkst.9.43 līdz 2024.gada 18.janvāra plkst.19.50, kas atbilst 2 brīvības atņemšanas dienām, un apcietinājumu no 2024.gada 9.jūlija līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Drošības līdzekli – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē – /pers. A/ grozīt uz apcietinājumu un atstāt līdz spriedums stāsies spēkā.

Papildus drošības līdzekli – aizliegums izbraukt no valsts – /pers. A/ atcelt.

Piedzīt no /pers. A/:

– valsts labā procesuālos izdevumus 60 *euro* – samaksu par alkohola koncentrācijas konstatēšanai veikto pārbaudi, nosakot termiņu sprieduma labprātīgais izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, to iemaksājot: piedzinējs: Valsts policija, saņēmēja iestādē: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV28TREL1060141011200, maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi, saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanai veikto pārbaudi krimināllietā Nr.19520021224,

–/pers. B/ labā morālo kompensāciju 700 *euro*, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kompensācijas samaksu.

Lietisko pierādījumu: DVD+R disku ar informāciju – glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Freimane